

Увод

Крајем 19. века, швајцарска књижевница Јохана Шпири створила је лик лепе и одважне Хајди, вероватно ни не сањајући да је тиме заувек ушла у срца милиона девојчица, али и дечака широм планете. Вредност књижевног лика, као и њен успех код најмлађе публике, учинили су да Хајди подједнако млада закорачи у 21. век, где старе, добро познате авантуре само добијају ново визуелно рухо.

Пуне топлине, племенитих осећања и храбрих поступака, ове приче су симбол бољег и хуманијег света, који нам својим срцем открива Хајди.

Ово је прича о девојчици, њеној тетки и догађајима који су унели пометњу у њен миран живот. Питате се где су у свему томе девојчиницини родитељи!? Родитељи су јој умрли кад је она била мала. Одрасла је са тетком. Живели су у граду мирно све док..... Њена тетка је нашла посао у другом граду као служавка. Одлучила је да Хајди одведе на село, код деде.

Јохана Шпири

Јохана Хојсер-Шпири (Johana Heusser-Spyri), рођена у близини Циришког језера, у многочланој породици сеоског лекара, те је још од детињства имала прилику да упозна менталитет сељака - горштака, који су долазили код њеног оца. Детињство је провела у родном месту, где се потом и удала, али је убрзо остала без мужа и јединог детета, што је било од утицаја на њен доцнији књижевни рад. Књижевношћу се почела бавити 1871. године, за време Француско-пруског рата, када је Швајцарска постала уточиште избеглица и рањеника, којима је била неопходна материјална, људска и лекарска помоћ. Своју мисију добротинцем, Шпири је извршила пишући књиге у којима уздиже култ доброте, људског хуманизма и космополитске

„Хајди“ - Јохана Хојсер-Шпири

Роман Хајди (1881/82), преведен на више светских језика, веома је популаран међу децом и младим читаоцима. Доцнија дела Јохане Шпири, намењена младим девојкама Шта би требало од њих да буде и Шта је од њих остало (оба 1886), ни изблиза нису достигла славу романа Хајди, Тежишни слој њеног најбом дела инспирисан је изворном снагом природе и лепотом горштачког живота. Главна јунакиња је девојчица Хајди, игром судбине стављена у процеп живота, на ортодоксној линији између градског и сеоског живота. И остали јунаци, пре свих девојчица Клара, дечак Петар, деда и бака, грађени су техником опозитних детаља; у њиховим поступцима и понашању супституисана - је основна замисао списатељице која антагонизам града и села доживљава као два антипода и два непомирљива света. Роман се може дефинисати и као апологија села које, у амбијенту недирнуте природе, има терапеутску моћ, конкретизовану у изгледу, особинама и понашању његових становника. Мирис цвећа, шаренило ливада и цветних пропланака, егзотика планинских пејзажа, трансформишу се, у стилу и језику списатељице, као стваралачки кредо и уметнички чин, надахнуте, аутентичне поетике. Иако је радња ситуирана у реални амбијент свакодневице, у две средине - градску и сеоску - роман је пун идеализованих слика живота, што до извесне мере умањује животну уверљивост фиксираних догађаја и одабраних јунака.

Емотивну раван романа чине две патетичне повести - прича о болести Кларе и Хајди и прича о растајању. Чезња за завичајном топлином и идилом неспутаног, слободног детињства дочарана је интензитетом емотивних фрустрација, које оснажују конфликтне елементе радње фабуларног склопа, развијеног у неколико тематских нивоа. Присуство наратора осећа се само посредно, са извесне дистанце, на којој се отвара епска ширина поетизованих детаља, необичних збивања и типичних јунака. На компатибилности лирских, мелодрамских и епских слика, успешно је остварена просторна и временска перспектива приче, са повременим, изнијансираним понирањем у свест и подсвест главних ликова.

----- OSTATAK TEKSTA NIJE PRIKAZAN. CEO RAD MOŽETE
PREUZETI NA SAJTU. -----

www.maturskiradovi.net

MOŽETE NAS KONTAKTIRATI NA E-MAIL: maturskiradovi.net@gmail.com